

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਐਸ ਬੀ ਰਫ਼ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੱਤਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 390 ਆਫ 1974

15 ਅਪ੍ਰੈਲ 1976

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II, ਨਿਯਮ 3.17, 13.10(3) (ਏ), 13.13 (4) ਅਤੇ 13.31— ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਮੈਨੂਅਲ, 1938— ਪਾਰਸ 4.10, 4.17 ਅਤੇ ਅਧਿਆਏ 12-ਏ (2) ਅਤੇ 25— ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XIX)- ਸੈਕਸ਼ਨ 4— ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਧਿਕਾਰੀ— ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੋਸੀਕਿਊਟਰ ਵਰਗੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ—ਕੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੀ ਫੀਸ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ - ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 12A (2) - ਕੀ ਲਾਗੂ ਹੈ - ਗਾਹਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ - ਅਜਿਹਾ ਗਾਹਕ - ਕੀ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਮੈਨੂਅਲ, 1938 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 4.10 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਹੁਦਾ ਖਾਲੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁੜ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। 4 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁੜ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਪੈਰਾ 4.17 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 3 ਅਤੇ 4)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਚੈਪਟਰ 12-ਏ(2) ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ

ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲੇ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯਾਦਕਰਤਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਫੀਸ ਦੀ ਮਿਆਰੀ ਦਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਗਏ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁਣੇ ਗਏ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਤਮ ਫੀਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਅਧਿਆਇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਨਿੱਜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਕੋਲ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰ ਨੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਰੁਤਬਾ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 25 ਵਿੱਚ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਤਾਂ ਅਧਿਆਇ 12-ਏ (2) ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 25 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। (ਪਾਰਾ 5 ਅਤੇ 6)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ , ਤਾਂ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਅਜਿਹੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 2 ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 13.13(4) ਅਤੇ 13.31 ਦੇ ਰੀਡਿੰਗ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਗਾਹਕ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਤਦ ਗਾਹਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। (ਪਾਰਾ 12 ਅਤੇ 15)।

27 ਮਈ, 1974 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਨੰਬਰ 2616 ਆਫ 1969 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐੱਸ.ਐੱਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਕੋਪੀ ਭੰਡਾਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਸ.ਕੇ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਕੇ.ਐਸ ਰਾਏਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ, ਜੇ.

(1) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ 27 ਮਈ, 1974 ਦੇ ਜੱਜ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ € ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਐਪੀਲਿਹਿਸਕ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਦਸੰਬਰ, 1962 ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਕਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਕਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ 55 ਸਾਲ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰਐਨੂਆ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 58 ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

1 ਦਸੰਬਰ, 1962 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 20 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 28/24 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ 28 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਵੀ ਦਸੰਬਰ ਵਿਚ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1966 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 1851 ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ 28 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਨੂੰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ, ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਵਾਧਾ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; 58 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਰਥਾਤ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐੱਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਆਈ.ਐਨ. ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਲਈ ਆਪਣੀ ਫੀਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਥੀਏਪਲਾਂਤੀ ਨੇ ਇਹ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ 20 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ, -ਅਨੇਕਚਰ 'F' ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ-ਨੰਬਰ 1851 ਆਫ 1966 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਸਟੇਅ ਆਰਡਰ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, 28 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। . ਅਪੀਲ ਲਾਟ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਚਾਰਜ ਛੱਡਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਫੀਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐੱਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ 'ਰਿਨ ਆਹੂਜਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀਆਂ 24 ਤਾਰੀਖਾਂ ਲਈ 600 ਰੁਪਏ ਕਾਫੀ ਸਨ। ਇਹ ਹੋਰ ਦਾਅਵਾ ਸੀ; ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜਵਾਬੀ - ਰਾਜ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਸੰਬਰ, 1970 ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1967 ਪੰਜਾਬ 450

ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ। ਉਸ ਦੀ ਹੋਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿਚ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਆ ਗਈ ਹੈ।

(3) ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ 24 ਮਈ 1945 ਤੋਂ 13 ਜੁਲਾਈ 1956 ਤੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਸੇਵਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਖੰਡ 2 ਦੇ ਨਿਯਮ 3.17 'ਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"3.17 5 ਜਨਵਰੀ, 1961 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਈ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਦਾ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ, ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪੋਸਟ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੋਗ ਸੇਵਾ ਵਜੋਂ ਗਿਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਇਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ: -

- (i) ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ;
- (ii) ਕੰਮ-ਚਾਰਜ ਵਾਲੀ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ; ਅਤੇ
- (iii) ਸੰਕਟਕਾਲਾਂ ਤੋਂ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ।"

ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਿਯਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅਪਵਾਦ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਅਦਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੇਵਾ ਸੀ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਮੈਨੂਅਲ, 1938 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਪੈਰਾ 4.10 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ 4 ਸਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਨਤਕ ਵਾਰਤਕ ਕੱਟਣ ਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਬਣੇ 4 ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਕੇ ਨਵੀਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ-ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਸੇਵਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਪੈਰਾ

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab.,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

4.17 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(4) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ 24 ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਯਾਦ ਪੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੀਮੋਬਰੈਂਸਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੋਈ ਅਸਥਾਈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪੈਨਸ਼ਨਯੋਗ ਸੰਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੈਨੂਅਲ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਐਸਟਾ ਬਲਿਸ਼ਮੈਂਟ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਹਾਇਕ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਇੱਕ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੂਜੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੈ।, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕ ਹੋਰ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਇੱਕ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਹੁਦੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨ, ਗ੍ਰੈਚੁਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲਈ ਗਿਣੇ ਗਏ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਅੱਗੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਰੁਪਏ 5000 ਸੀ ਪੀ.ਐਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਆਈ.ਐਨ. ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਡੀ-ਪਾਰਟਮੈਂਟਲ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 600 ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ, ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਰਕਮ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ 24 ਸੁਣਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰੀ ਭਰੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਚੈਪਟਰ 12-ਏ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 25 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ, ਗ੍ਰਹਿ ਦੇ ਅੰਡਰ-ਸਕੱਤਰ, ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਆਰ. ਰਤਨ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਕਲ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 32 ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਭਾਗ। ਅਸੀਂ ਅਧਿਆਇ 12-ਏ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੀਮੋਬਰੈਂਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਲਈ .fee ਦੀ ਮਿਆਰੀ ਦਰ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਚੁਣੇ ਗਏ ਨਿਜੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਟਿਸ਼ਨਰ, ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ

ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੂਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 25 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਰੁਪਏ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਮੂਲ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ 50 ਰੁਪਏ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਰੁਪਏ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਲਈ 850। ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰੈਕਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅਪੀਲ ਲੈਣ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਹੁਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚਾ ਦਰਜਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂਅਲ ਦਾ ਅਧਿਆਇ 25 ਰਾਜ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਫਸਰਾਂ, ਭਾਵ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਾਇਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 25.1 ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਪੈਰਾ 25.3 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“25.3. ਮਿਸ. ਦੀਵਾਨੀ ਕੇਸ: ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਆਮ ਫੀਸ ਰੁਪਏ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ 100. ਕਾਨੂੰਨੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੀਸ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। 'ਪਾਰਟੀ ਕੂਲਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 200 , ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਕੀਲ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਤਰਾ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ।”

(6) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 25 ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ■ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਧਿਆਇ 12-ਏ ਜਾਂ ਅਧਿਆਇ 25 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਫੁਲ ਦੁਆਰਾ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਵਰਕ ਲਈ ਫੀਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਵਰਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਚੁ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

ਸਿਵਲ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (2) ਅਧੀਨ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਉਹ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਦੇਣ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਨੁਸੂਚੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਉਸ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸ਼ਡਿਊਲ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਜ਼ਰਵ ਪੈਡਿੰਗ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਹੁੰਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਦੀ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਕਸਾਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਾਪ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਨਮਾਨੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਇਸ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪਾਰਟ-ਟਾਈਮ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਫੀਸ ਦਾ ਅਨੁਸੂਚੀ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਦਰ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫੀਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਸਾਰਣੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਕੰਮ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ 12.2(A) ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 600 ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਰੱਖ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਟਾਰਨੀ ਅਤੇ

ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਰ ਵਕੀਲ। ਲਾਅ ਮੈਨੂਅਲ ਵਿੱਚ ਪੈਰਾ 25.3 ਹੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨੇੜੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਜਾਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 100 ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੱਖ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਫੀਸ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਪੈਰਾ 25.1 ਵਿੱਚ, ਸਿਵਲ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਫੀਸ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। *supra*), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ *ਮਹਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐੱਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਆਈ.ਐਨ. ਆਹੂਜਾ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਭਾਗੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਦੀ 24 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਫੀਸ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰਾਜ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿਭਾਗ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 25.3 ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਕੀਤੇ ਗਾਈਡ ਲਾਈਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ *ਮਹਿੰਦਰਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 6 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ *ਰਾਹੀਂ*, ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1966 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 1851 ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, 28 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਉਮਰ 58 ਸਾਲ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 3 ਸਾਲ ਦਾ ਵਾਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਕਤ ਵਾਧਾ 28 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ 28 ਅਗਸਤ, 1963 ਤੋਂ, ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਦੀ ਸੋਧ ਦੇ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਉਮਰ 55 ਤੋਂ ਵਧਾ ਕੇ 58 ਸਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰੁਕਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਪਰ -

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਬਦਲੇ 129 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਣਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਵੀ' ਦੀ ਕਾਪੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਅਗਸਤ, 1966 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 1967, ਦੁਪਹਿਰ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, 'ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 20 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੁਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ 1, ਭਾਗ I ਦੇ ਨਿਯਮ 8.21 ਦੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ, 29 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੋਂ 29 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੱਕ, 20 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

ਬਦਲੇ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 27 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਜੋ ਉਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੋ ਹੁਕਮ, ਪਹਿਲਾਂ ਅਗਸਤ, 1966 ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਨੂੰ, ਜੋ ਹੁਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਮਈ 1968 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਬਾਰੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਸੰਚਾਰ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਚਾਰਜ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਫ਼ਤਰ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਰਾਜ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ।

(8) ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਹੋਰ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 1 ਅਗਸਤ, 1966 ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1966 ਤੱਕ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1968; ਇਹ 12 ਅਗਸਤ, 1969 ਨੂੰ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, C O Py of ਉਕਤ ਪੱਤਰ 'ਪੀ' ਹੈ। ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ. 3,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਜੋਂ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 600 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ; ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਤਨਖਾਹ 1966 ਤੋਂ 28 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਅਤੇ 120 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਇਨਕਾਰੀ ਛੁੱਟੀ ਦੀ ਤਨਖਾਹ 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਕਮ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ 3,000 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਦੇ ਪੱਤਰ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਯੂ' ਦੀ ਕਾਪੀ। ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅੜਚਨਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨਕਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਯਾਨੀ ਕਿ ਉਸਨੂੰ 28 ਜਨਵਰੀ, 1967 ਤੱਕ ਤਨਖਾਹ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਛੁੱਟੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਖੰਡ II ਦੇ ਚੈਪਟਰ XIII ਦੇ ਨਿਯਮ 13.10 (3)(a) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਸਬ ਕ੍ਰਾਈਬਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਕਮਾਂ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ। ਹਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਮਾਸਿਕ ਸਬਸਕ੍ਰਿਪਸ਼ਨ ਦਾ। ਨਿਯਮ 13.10 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) *ibid* ਅੱਗੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਾਹਕੀ ਦੀ ਰਕਮ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। 31 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ 600 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ

ਸਾਲ 1966-67 ਲਈ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕਿਸ਼ਤ 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ।

(9) ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੇਖਣਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਟੀ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਨੇ ਸਾਲ 1968-69 ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਕਤ ਸਾਲ ਲਈ 2,929 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(10) ਇਹ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸੀ ਕਿ, - ਮਿਤੀ 15 ਫਰਵਰੀ, 1971 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਯੂ' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ), ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ II, ਭਾਗ II, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ 13.13(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਮ 13.13(4) *ibid* ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

(11) (4) ਨਿਯਮ 13.28, 13.29 ਜਾਂ 13.30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਸ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਛੇਵੇਂ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ। ਜੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab, etc. (B. S. Dhillon, J.)

ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਰਕਮ, ਇਹਨਾਂ ਅਵਧੀ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਵੀ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ (ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ) ਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਹ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਆਜ ਸਿਰਫ 'ਤੇ ਹੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ, ਜਾਂ ਚੈੱਕ ਪੋਸਟ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ।"

ਨੋਟ ਕਰੋ ਜੋ ਮੈਂ ਨਿਯਮ 13.13 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਇਹ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਨੋਟ 1.—ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ • ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਿਆਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ 'ਤੇ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਤੇ (3) ਅਤੇ ਨੋਟਸ 1 ਅਤੇ 2 ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ: -

"13.31 (1) ਜਦੋਂ ਫੰਡ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮ ਭੁਗਤਾਨਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ . ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਕਾਊਂਟਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣੇ।

(2) * ◆ * —
* ◆ * —

(3) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਲਈ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੇਗਾ। ਕਢਵਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਰਕਮਾਂ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ, ਉਹ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਗੇ।

ਨੋਟ 1.—ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। 13.28, 13.29, ਜਾਂ 13.30, ਅਕਾਊਂਟਸ ਅਫਸਰ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਵੇਗਾ • ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ 'ਕੋਈ' ਵਿਵਾਦ ਜਾਂ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਕਾਇਆ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਐਡਜਸਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹੋਣਾ

ਨੋਟ 2—ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਸਬ-ਕ੍ਰਾਈਬਰ ਦੇ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਲਈ ਖੜ੍ਹੀ ਰਕਮ ਨਿਯਮਾਂ 13.28, 12.29 ਅਤੇ 13.30 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਵਿਭਾਗ/ਦਫ਼ਤਰ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਆਡਿਟ ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਰਲ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਤਿਆਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਫਾਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ (ਭਾਵ, ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 6 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ)। ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ/ਦਫ਼ਤਰ ਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਫਾਰਮ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਆਡਿਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4, 1925 ਦੇ ਸੰਖਿਆ XIX, ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਜਾਂ ਬਕਾਇਆ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਗਾਹਕ ਜਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਰੇ।

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਨਵਰੀ, 1967 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ, ਉਸ ਨੂੰ 'ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ' ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੇ ਨਿਯਮ 13-31, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(12) ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਪੈਸਾ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਗੋਧਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਿਡ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਨੇ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਐਕਟ (1910) ਦੀ ਧਾਰਾ 6(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ 19(1)(g) ਅਤੇ 19(1)(f)। ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਖਰੀਦ, ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਵਿਆਜ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਲਈ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਫੁੱਲੀ ਬੈਂਚ, ਹਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਖੋਸਲਾ ਆਰਿਡ ਅਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਦਿ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, (3)। ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਐਕਟ (30) ਦੀ ਮੰਗ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਿੱਚ ਪੋਵਿਜ਼ਨ ਉਪਬੰਧ ਹੈ

(2) AIR, 1975 SC 32:

(3) ਏਆਈਆਰ 1975 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹੈਰੀ., 74:

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

1952 ਦਾ) ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 (1939 ਦਾ XXXII) ਹਰੇਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮਾਂ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜ਼ਮੀਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵਿਆਜ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 1 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਜ ਦਾ ਅਵਾਰਡ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਖਾਸ ਪੱਟੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇੱਕ ਤੱਥ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਖੁਦ ਸੀ ਜੋ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਦੋਂ ਉਹ ਉਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1

(13) ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕੋ ਆਪਰੇਟਿਵ ਆਰਡਰ, ਮਿਤੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਹੈ। ਉਕਤ ਹੁਕਮ 4 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਈ, 1969. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ, ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ! ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਪੁਰੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਯਮ 13.31(3) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਏਪੁਰੀ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰੁਪਏ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਨਿਕਾਸੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 3,000 ਸਿਰਫ ਉਹ ਰਕਮ ਜੋ ਸਾਲ 1970 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਟੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਡਰਾਅ ਦੇ ਨਾਲ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਲੱਭੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 56,273 ਰੁਪਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 13:31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਤਰਫੋਂ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ, ਪਰ

ਉਕਤ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਤਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੈਧ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਭੜਕਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 4 ਮਈ, 1960 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸੁਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ 24 ਅਕਤੂਬਰ 1968 ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਲਗਭਗ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ, 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਕਿ ਰੁਪਏ ਦਾ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 24 ਅਕਤੂਬਰ, 1968 ਨੂੰ 3,000 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਸੀ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਜੋਂ 3,000 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫੰਡ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਉਸ ਨੂੰ 50,000 ਰੁਪਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਅਤੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਜੋਂ 3,000 ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਿਰਫ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ 3,000 ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਸਾਰਾ ਭੁਗਤਾਨ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੀਵੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਏਪੁਰੀ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ

(14) ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਨਿਯਮ 13.31(1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਕਾਊਂਟਸ ਅਫਸਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ'

ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਬਣ ਗਿਆ ਅਤੇ + 0U ? ਅਕਾਊਂਟਸ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ $S \wedge CE$ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਲਗਭਗ ਅੰਡਰ ਡਿਸਪਜ਼ੂਟ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹੀ 15 ਦਸੰਬਰ 1970 ਨੂੰ ਦੋ ਕਿਸ਼ਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀ ਏਡ TM 24 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਦੇ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਨੂੰ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਨਿਯਮ (3) ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ/ਅਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹਨ ^

Mohindra Singh, son of S. B. Rachpal Singh v. The State of Punjab,
etc. (B. S. Dhillon, J.)

ਅਤੇ ਭਾਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਕਾਰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਸੂਰਵਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਜੋ ਕਦੇ ਵੀ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਢਵਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਪੈਸਿਆਂ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਲੰਬੇ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਤੋਂ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਭੇਜੀਆਂ ਹਨ। ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਵਾਲਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸਨੇ ਨਿਯਮ 13.31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(15) Thef ਸਿਰਫ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਬਾਕੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹਨ, ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਦੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਜ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਨੂੰ ਨਿਯਮ 13.31 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 13.31 ਨੋਟ 1 ਅਤੇ 2 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 1925, ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਭੁਗਤਾਨ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਡਿਊਟੀ ਲਗਾਓ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲੇਖਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਕਢਵਾਉਣ ਲਈ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਸੀ,? ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ 'ਤੇ * ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨੋਟ 1 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 13.13 ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਬਕਾਇਆ ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ

ਜਿਸ ਵਿੱਚ

ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਬਾਰ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 13.13 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦਾ ਨਿਯਮ 13.31 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰਸ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਗਾਹਕ ਜਿਸਦਾ ਪੈਸਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਦੇ ਵਿਆਜ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ *ਗੋਧਰਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਸਿਟੀ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਬਿਜਲੀ ਐਕਟ (1910) ਦੀ ਧਾਰਾ 6(6) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਕਿ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ ਦੀ ਰਕਮ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਉਪਾਅ ਕਰਨ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸ ਚੁੱਕੇ ਹਾਂ ਕਿ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਿਯਮ 13.13(4), ਨਿਯਮ 13.31 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸਬਸਕ੍ਰਾਈਬਰ ਦੀ ਕਿਸੇ ਗਲਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ *payfng* ਅਥਾਰਟੀ ਨਿਯਮ 13.31 ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਐਕਟ, 1925 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਛੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਹੀਨੇ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਗਾਹਕ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਕੋਈ ਕਸੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਜਨਵਰੀ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, 1967. ਅਕਤੂਬਰ, 1967 ਵਿਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਈ, 1968 ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 15 ਦਸੰਬਰ, 1970 ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਰੀ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ 19 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ 50,000 ਸਿਰਫ 1971 ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਕਾਊਂਟੈਂਟ-ਜਨਰਲ ਦਾ ਦਫਤਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਕਮ ਦਾ ਵਿਆਜ ਅੱਪ-ਟੂ-ਡੇਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਭੁਗਤਾਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਕੋਲ ਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 19 ਜਨਵਰੀ, 1971 ਤੱਕ, ਭਾਵ, ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(16) ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਆਜ ਦੀ ਗਣਨਾ ਲੇਖਾਕਾਰ-ਜਨਰਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਮੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਉਮੀਦ ਜਤਾਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਬਾਪੌਲੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਸੇਵਾ ਸੁਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ
ਆਦਿ (ਐਮ.ਆਰ. ਸ਼ਰਮਾ, ਜੇ.)

ਪਰ ਇਹ ਉਮੀਦ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਸਰਵੋਤਮ ਹਿੱਸਾ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲਗਾਇਆ, ਨੂੰ ਹੋਰ ਬੇਲੋੜੀ ਸਹੂਲਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ।

(17) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਆਜ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਸ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਪ੍ਰੋਸੀਡਿੰਗ ਦਾਇਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜੋ ਸਾਲ 1967 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੰਮਾ ਅਤੇ ਲੰਮਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਤੇ *ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ। . ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ।

(18) ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 25.3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਪੀ.ਐਸ. ਮੁਲਤਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਆਈ.ਐਨ. ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। *

(19) ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ।

(20) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਈ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋੜਨ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਨ ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਬੀ. ਐਸ. ਦਿਲੋਂ ਅਤੇ ਐਮ.ਆਰ.ਸ਼ਰਮਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਬਾਪੋਲੀ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਸਰਵਿਸ

ਸੁਸਾਇਟੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1976 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 427

19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1976

ਪੰਜਾਬ ਕੋ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXV) -ਸੈਕਸ਼ਨ 23, 84-A ਅਤੇ
85(2) (xxxviii)-ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਕੇਂਦਰੀ ਸਹਿਕਾਰੀ ਬੈਂਕ